

342 *

T John Newton 1779, 1790 (v. 6)
 O Trygve Bjerkrehm 1966 (v. 5 til norsk 2011)
 M Columbian Harmony 1829

A - ma - zing grace! How sweet the sound that
 Å nå - de un - der - full og stor, som
 saved a wretch like me! I once was lost, but
 fann meg i mi synd! So arm eg var, men
 now I'm found, was blind, but now I see.
 ved Guds ord eg ser, som før var blind.

Engelsk

2 'Twas grace that taught my heart to fear,
 and grace my fears relieved.
 How precious did that grace appear
 the hour I first believed!

3 Through many dangers, toils,
 and snares,
 I have already come;
 This grace has brought me safe thus far,
 and grace will lead me home.

4 The Lord has promised good to me:
 His word my hope secures.
 He will my shield and portion be
 as long as life endures.

5 And when this flesh and heart shall fail,
 and mortal life shall cease,
 I shall possess within the veil
 a life of joy and peace.

6 When we've been there ten thousand years,
 bright shining as the sun,
 we've no less days to sing God's praise
 than when we first begun.

Nynorsk

2 Guds nåde tok den angsten bort
 som synda hadde skapt.
 Kor det var selt, kor det var stort
 for meg som var fortapt!

3 Igjennom farar gjekk min veg.
 Gud fridde meg frå deim.
 Det nåden var som berga meg,
 og vil meg bera heim. →

4 Eg gløymer aldri første gong
 då eg fekk venda om.
 Då braut han fram, den nye
 song,
 då eg til trua kom.

5 Når hjartet slår sitt siste slag
 og livet er forbi,
 då ventar meg den nye dag
 der eg er glad og fri.

6 Om tusen år der frå oss
 renn,
 i lovsong sæl og still,
 me like mange år har
 enn
 som då vår song tok til!